

MÉG MINDIG A REMÉNY

PAP JÓZSEF

A 75 éves Dési Ábelnek

Sorsod a sorsom,
félíg földi félíg égi lény!
Még mindig a remény
esélye a gondod?

A reményé, mely
kudarcaid ellenére is
tervbe vett jövődnek
eleven záloga.

Annak idején
Mestrónk nagy bárkát festett nekem,
hogy – reménytelennek –
könnyítse az álmom.

Lemosolyogtad.
Ne áltassam naivul magam
– intettél – nem ott kinn,
bensőnkben a mentség!

S most mi történik!
Álmomban jössz felém, kezedben
szalmaszál, azt nyújtod,
kínálgatod nekem . . .

Mások meg látnak:
fényes nappal kószálsz az utcán,
biztató pillantást
sem vetsz híveidre.

Kérlek, az öröm
és ürem összavát, a reményt
ne hagyd elveszteniünk!
Miféle szalmaszál . . .

Még álmomban se
lássalak olyan elesettnek;
és te se úzz velem
több sületlen tréfát!